

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16CoCsp/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3719201206
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3719201206.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a členiek senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaný v Parížskom Registri obchodu a spoločností pod číslom 542 097 902, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNB PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Bratislava, Karadžičova 2, IČO: 47 258 713, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., so sídlom Bratislava, Ventúrska 16, IČO: 47 234 547, proti žalovanému: G. nC., o zaplatenie 354,95 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 13Csp/18/2019- 66 zo dňa 09. októbra 2019, takto

rozhodol:

- I. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie v záhlaví identifikovaným rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 354,95 eur spolu s úrokom 18,16 % ročne zo sumy 298,54 eur od 04.05.2016 do zaplatenia a úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 321,95 eur od 04.05.2016 do zaplatenia titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 31.12.2014. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že právny predchodca žalobcu spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. uzavrela ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom dňa 31.12.2014 zmluvu o pôžičke a zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb. Na základe danej zmluvy poskytol žalovanému úver vo výške 409,79 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť spolu s 18,16 % ročným úrokom v pravidelných 24-tich mesačných splátkach po 20,49 eur so splatnosťou prvej splátky dňa 15.02.2015, pričom ďalšie splátky mali byť splatné vždy k 15. dňu v mesiaci a termín konečnej splatnosti bol dohodnutý na 15.01.2017. RPMN bola vo výške 19,75 % p.a., priemerná hodnota RPMN vo výške 36,30 % p.a. a celková čiastka, ktorú mal žalovaný spolu s poistením uhradiť bola v sume 491,76 eur. Z výpisu z účtu bolo zistené, že žalovaný na predmetný úver uhradil sumu 186,81 eur s poslednou úhradou dňa 19.10.2015, dlžná čiastka žalovaného bola vo výške 298,54 eur za istinu, 23,41 eur za úroky a ostatné a 33 eur za náklady. Výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky právny predchodca žalobcu, spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s., oznámil žalovanému, že ku dňu vyhotovenia výzvy má nedoplatok na splátkach k zmluve č. 42738192450001 v celkovej výške 122,27 eur. Zároveň žalovaného upozornil, že ak nedôjde k okamžitej úhrade omeškaných mesačných splátok, spoločnosť bude požadovať splatenie celej nesplatennej časti úveru vrátane príslušenstva. Predžalobná upomienka bola žalovanému odoslaná dňa 05.02.2016. Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru č. 42738192450001 zo dňa 11.05.2016 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému, že z

dôvodu neuhradenia dlžných splátok v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke sa dlh zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere stal splatný v celom rozsahu. Dlžná čiastka predstavovala sumu 354,95 eur. Oznámenie bolo žalovanému doručené dňa 06.06.2016. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 9, § 54 ods. 1,2, § 54a, § 101, §103, § 502, § 565 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, b/, d/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Uviedol, že žalovaný ako fyzická osoba uzavrel s právnym predchodcom žalobcu ako dodávateľom zmluvu o spotrebiteľskom úvere, a preto primárne zaoberal v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka inštitútom premlčania. Konštatoval, že právny predchodca žalobcu úver zosplatnil v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení § 565 Občianskeho zákonníka (omeškania so zaplatením splátky dlhšie ako tri mesiace a upozornenie nie kratšie ako 15 dní na uplatnenie tohto práva), pričom z predžalobnej upomienky bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu zosplatnil úver z dôvodu nespĺnenia splátky splatnej dňa 15.01.2016, od ktorého dňa začala plynúť trojročná premlčacia doba pre celý zosplatnený úver podľa ustanovenia § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovenie stanovuje osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplatneného dlhu. Ak právny predchodca žalobcu ako veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru pre nezaplatenie splátky za mesiac január 2016, ktorá splátka bola splatná dňa 15.01.2016, začala plynúť premlčacia doba práva na zaplatenie celého zosplatneného dlhu odo dňa splatnosti uvedenej splátky, teda odo dňa 15.01.2016 a márne uplynula dňa 15.01.2019. Žalobca si svoje právo na zaplatenie zosplatneného dlhu žalovaného z úveru uplatnil až žalobou podanou na súdu dňa 25.04.2019, teda po márnom uplynutí premlčacej doby, a preto súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V konaní bol úspešný žalovaný, ktorý má preto proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie žalobca podal včas odvolanie, v ktorom namietal odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uviedol, že nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie o tom, že jeho nárok je premlčaný a nestotožňuje sa s jeho názorom o tom, že premlčanie dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ale na okamih splatnosti splátky, kvôli ktorej toto právo veriteľ využíva. Podľa názoru súdu prvej inštancie by potom premlčacia doba začala plynúť skôr, ako reálne dôjde k zosplatneniu dlhu. Z Občianskeho zákonníka pritom nevyplýva, že by veriteľ mal byť ukrátený o svoje právo na uplatnenie pohľadávok v zákonnej trojročnej premlčacej dobe. Možnosť veriteľa predčasne vyhlásiť splatnosť celého dlhu predstavuje jeho právo, nie povinnosť. Z § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva, že pri plnení dlhu v splátkach vzniká veriteľovi právo na zosplatnenie dlhu len do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka však nemôžu mať vplyv na plynutie premlčacej doby, ide len o obmedzenie veriteľa, za akých podmienok môže uplatniť svoje právo zosplatniť celý dlh. Do momentu predčasného zosplatnenia dlhu (03.05.2016) sa jednotlivé splátky premlčujú samostatne, a až ku dňu 03.05.2016 sa mohli stať splatnými zvyšné splátky (splatné od 15.05.2016). V tomto smere poukázal i na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 9Co/216/2018 a Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 10Co/88/2018. I podľa názoru Krajského súdu v Trenčíne v rozhodnutí sp.zn. 17Co/228/2016 pokiaľ by následná zročnosť celého dlhu mala mať za následok začiatok plynutia premlčacej doby celého dlhu od prvej omeškanej splátky, posunul by sa začiatok plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcej po prvej z nich. Ad absurdum, pokiaľ by došlo k zročnosti celého dlhu po viac ako 3 rokoch od prvej omeškanej splátky, bolo by dôsledkom zročnosti premlčanie celého dlhu. Takýto následok je neprípustný, pretože inštitút zročnosti celého dlhu ako strata výhody splátok, predstavuje sankciu pre dlžníka a prostriedok ochrany veriteľa. Nemôže tak mať pre veriteľa uvedený nepriaznivý následok. Vzhľadom na uvedené, s poukazom na skutočnosť, že veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť dlhu dňa 03.05.2016, prvýkrát mohol svoje právo vykonať 04.05.2016 a žalobu podal na súd v zákonnej trojročnej premlčacej dobe.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov.

5. V zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania žalobcu nariaďovať pojednávanie.

6. Odvolací súd je v zásade viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP). Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní (§ 383 CSP).

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Odvolacia námietka žalobcu z hľadiska obsahu odvolania (§ 124 ods. 1 CSP) spočívala v nesprávnom právnom posúdení otázky premlčania jeho nároku súdom prvej inštancie, teda v odvolacom dôvode podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, keď vo svojom odvolaní síce deklaroval i odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, avšak neuviedol, k akým konkrétnym podľa neho nesprávnym skutkovým zisteniam súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov.

9. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

10. Odvolací súd vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie vykonaným dokazovaním.

11. Právny vzťah medzi stranami, založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere a o revolvingovom úvere zo dňa 31.12.2014, je nepochybne vzťahom spotrebiteľským tak, ako to ustálil súd prvej inštancie. Zmluva o úvere ako zmluvný typ je síce upravená v Obchodnom zákonníku, čo však nevylučuje možnosť a povinnosť súdu aplikovať na ten istý právny vzťah i ustanovenia spotrebiteľského práva slúžiace na ochranu spotrebiteľa. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie správne na vec aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka o premlčaní, ktoré sú pre spotrebiteľa v tomto prípade nepochybne výhodnejšie a zabezpečujú jeho ochranu.

12. Podstatou odvolania žalobcu je výlučne jeho námietka proti počítaniu premlčacej doby jeho práva uplatneného žalobou, ktorá vychádza z toho, že súd prvej inštancie stanovil začiatok plynutia premlčacej doby práva žalobcu odo dňa splatnosti splátky úveru, pre nezaplatenie ktorej splátky vyhlásil žalobca predčasnú splatnosť úveru. Žalobca namieta, že na posúdenie premlčania splátok splatných do zosplatenia celého úveru (do 03.05.2016), sa mal aplikovať § 103 veta prvá Občianskeho zákonníka a premlčanie zosplateného zvyšku úveru (pozostávajúceho zo splátok splatných od 04.05.2016) sa malo posúdiť podľa § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka. Jeho nárok premlčaný nie je, pretože listom zo dňa 11.05.2016 bol zosplatený úver ku dňu 03.05.2016 a premlčacia doba jeho práva tak začala plynúť odo dňa nasledujúceho, 04.05.2016.

13. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

14. Odvolací súd sa po preskúmaní veci v plnej miere stotožňuje s vysloveným právnym záverom súdu prvej inštancie, že pre prípady, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným, splatným celý dlh /tak ako v tomto spore/ stanovuje Občiansky zákonník v § 103 druhá veta, osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplateného dlhu. V zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Premlčacia doba práva na zaplatenie takéhoto zosplateného dlhu sa teda začína plynúť skôr ako dôjde k zosplateniu dlhu, a to dodatočne už odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatený.

15. Je zrejmé, že citované ustanovenie neviaže začiatok premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu (ako sa mylne domnieva žalobca), ani prípadne na prípadný neskorší dátum uvedený veriteľom v listine, ktorou dlh predčasne zosplatil (napr. lehota na splnenie celého

predčasne zosplatneného dlhu), ale na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. V prípade spotrebiteľskej zmluvy má dodávateľ podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatnenie (§ 565 Občianskeho zákonníka) ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, to však nič nemení na tom, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky (§ 103 druhá veta Občianskeho zákonníka). Je pravdou, že tým zákonodarca de facto skrátil premlčaciu dobu pre takýto prípad o tri mesiace (keďže prvé tri mesiace omeškania dlžníka so splátkou dodávateľ nemôže ešte zosplatiť dlh, lebo by porušil ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), avšak premlčacia doba nie je fixný inštitút a je právom zákonodarcu stanoviť pre jednotlivé prípady premlčaciu dobu odlišne (napr. pri právach z prepravy je zákonom stanovená len jednoročná premlčacia doba).

16. Vzhľadom na uvedené odvolacia námietka žalobcu o spôsobe počítania plynutia premlčacej doby dôvodná nebola a záver súdu prvej inštancie, že žalobca uplatnil svoj nárok na súde po uplynutí premlčacej lehoty, je vecne správny. Z tohto dôvodu odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny.

17. Za právne nevýznamné vzhľadom k uvedeným záverom, považoval odvolací súd poukazy žalobcu v odvolaní na rozhodnutia iných súdov, týkajúcich sa iných, avšak skutkovo a právne obdobných vecí, pretože rozhodovaním iných odvolacích súdov v preskúmvanej veci Krajský súd v Trenčíne viazaný nie je (čl.2 ods. 2 CSP). Navyiac, rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17Co/228/2016, na ktoré v odvolaní odvolateľ taktiež poukazuje, riešilo odlišnú skutkovú a právnu otázku (ne)správnosti záveru o plynutí premlčacej doby pri uplatnení práva podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 (resp. § 53 ods. 8) Občianskeho zákonníka od vôbec prvej splátky, s ktorou bol dlžník v omeškani.

18. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že nepriznal nárok na ich náhradu žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, keďže mu žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).